

Liber II.

tor egregius de se quedā talia prodere dignat dicens. Tideo aliam legem in mēbris meis repugnantē legi mētis mee. Ad yma q̄ppe trahit caro, ne extollat spūs. q̄ ad summa trahit spūs ne substernat caro. spūs eleuat ne iaceamus īfimis. caro aggrauat ne extollam in sūmis vñ fit certo moderamē vi dū vnusquisq; scōp. iā qdēm interius ad summa rapit s̄z adhuc tēptat exteriorus ne despatōis lapsū nec elatōis viciū incurrat. qm̄ nec tēptatio exterioris culpā pficit qz interioris intētio surſū trahit. nec rursū intētio interioris in subpiā eleuat qz tēptatio exterioris būilis at dūz granat. sic itaq; magno ordine agnoscimus in interiori pfectu qd accipimus. in exteriori defectu qd sumus et mīro mō agis ut nec de vñtute quisq; extolli debeat. nec tēptatio desperet qz dū spūs trahit et caro retrahit subtilis simo iudicis interni moderamē infima summa et sup̄ infima in quodā medio oia libraf. hec greg. **Filius**

Desidero etiā scire vñtū iusti et sc̄i vñtū in hac vita vivere possint sūne minutis etenlibo p̄ctis.

Ca. IX. Pater

Lire debes qd q̄ impossibile ē hoīem aliquā nō veialiter peccare ppter p̄tinuā pueratōez quam gerit in terris. qd pbat bea. aug. sic di. Impossibile ē hoīez aliquā nō peccare veialiter et nō hēe aliquā iordinatōez in sua sensualitate ppter p̄tinuā pueratōez in terris. ex q̄ p̄trahib; aliq; macula ipuritatōis in affectu. vel ruga obfuscitatōis in mēte. hec aug. **G**ū in hac coruptibili carne p̄stituti nequaq; valeamus sicutinere. ut nulla nos culpe telectatio possit pulsare. s̄z aliud ē p̄ cogitationes illicitas tāgi. aliud ē illis assenti te **D**e hoc bea. gre. **A**dhuc carnis cor-

Dist. III. Ca. IX.

ruptibilis pondere granati nequaq; viuere valemus. sic ut nulla nos possit culpe telectatō pulsare. s̄z aliud ē noītem tāgi aliud p̄sentēt̄z aīam pimi. Sancti aut̄ viri tāto evigilātōe cirri finistris motib; vel trāsitorie dedigant. hec gre. **S**ūt̄ notādū p̄t̄ testatur idē bea. greg. xvij. moral. q̄ qdam sunt p̄ctā que a iustis viris virari p̄nt̄ et sunt nōnulla q̄ etiā a iustis virtutis virari nō p̄nt̄. cnius em̄ cor in hac corrūptibili carne p̄sistēt̄. in simistrā cognitōe nō labif. et tñ hec ip̄a prava cogitare peccare est s̄z dū cogitatōi refutat̄. a p̄fisiōe sua aīmus liberat̄. **O**īcs ġ in florū et si libera ē a puerō ope. alioq; tñ corruit in puerā cogitatōez. et ip̄cm̄ ergo labif qz saltēt̄ in cogitatione declinat̄. et tñ vñ semetip̄am postmodū flendo replendat nō bz. qz ante se repat̄ q̄ p̄fensum cadat. hec greg. **Q**uāvis igif iusti viri per ḡam sancti spūs adiutit̄ tra via carnis erigat̄ et vñtib; reuceat̄. nullus tñ est qui sine culpa vñtā istā trāseat q̄dū carnē corrupibile portat. **S**i ġ sine cōtagio ēē nō valet. q̄ in hac vita tenebrosa vñtib; luctet. quāt̄ vñtib; reatu obligari sunt. qui adhuc carnaliter vñtūt̄. **H**oc beatus greg. xvij. moral. sic dī. Et ce nōnulli p̄ donū spūs adiutit̄ tra infirmitatez sine carnis erigunt̄. vñtib; emicat̄. nullus tñ est q̄ sine culpavitas trāseat. quoisq; carnē corruptōis portat. nec bene vñuentū mentes a p̄ctōz maculis munde sunt. si remotapierat̄ te indicent̄. qz apud districti indicat̄ oculos sua vñnumquemq; corruptib; liras inquinat. nisi hunc quotidie gratia parcentis tergit **E**lectorum quip̄ amīus prodire ad libertatem iustitiae mititur. sed adhuc cōpede infirmi tatis tenet̄. et culpas quidez subigere

Liber .II.

Dist. III. Ca. IX.

perfecte desiderat. sed quousq; carnis corruptio astringit eius vinculis etiam cum novult ligat. **H**inc itaq; coligant pecto pectoris pondere pressi sunt qui huc de certare negligunt. si plene culpae nec illi supant qui contra hanc viuit pugnant. si ipsi quoq; esse sine pectore non valent. qui contra pectus vite tenet virtutibus lucent quanto reatu iniquitatis obstricti sunt. qd adhuc carnalitiam si a pecto liberi esse nequunt qui iam in celestibus desideriis puerantur. qd pectorum pondera tolerat. qui carnis sue voluptatibus dediti adhuc pectus inq; us portant. **H**inc petrus ait. Si ius suis vix saluabilis. impius et pectoris ubi apparebunt qd si illoq; mentevitria depriuant qui pro celestis pectie desiderio affluiunt. quibus culpis subtracti sunt qd si devita formidine se in carnis voluptate derelinquit. huc greg. **N**on solum aut sancti viri se ab opib; prauis custodiunt. sed etiam in cogitationibus suerant se cautela circumspiciunt. ut spiritus irreprehensibilis ante oculos sui pectoris valeant assistere. sed tamen non potest hoc efficere nisi labant per inordinatum cogitationem. **U**nde beatus gregorius moral. exponens illud. Quis est vir in dicere mecum veniat. sic ait. Sciri viri rata se in operibus suis deo auctore custodiunt. ut omnino unde accusent exterius non innemiantur. in cogitationibus vero suerant se cautela circumspiciunt ut si frivaleat semper irreprehensibilis ait interim iudicis oculos assistant. sed quamquam agere potest ne exterius labantur in opere tanto interius agere nequaquam potest ut nunquam labantur in cogitatione. humana enim conscientia ei ipso quo ab intimis cedit. semper in lubrico est. **U**nde fit ut etiam sci viri frequenter labantur in corde. Beatus ergo Job tam uoce sua quam ex parte aliorum electorum loquens dicit. Quis

est qui iudicet eum. Quia enim in exterioribus actibus unde reprehendatur non habet. liberum accusatorum querit. quod vero etiam iustorum corda semetipsa non unquam de stulta cogitatione reprehendunt. propter hoc fortasse subditur. Quare tacens presumitur. **T**acens enim presumitur qui de stulta se cogitatione reprehendens apud se metipsum tentat scire mordet. ac si appetat dicat. sicut vixit accusatorem exterioris nullum timerem. utinam sic vixisset ut intra memetipsum accusatricem conscientiam non haberem. **T**acens enim presumitur. qui intus in se inuenit unde curet hec gre. **E**x his igitur dictis supra etiam aug. firmissime tenere et nullatenus dubitare debemus etiam iustos atque scientes homines. exceptis qui puuli baptisati sunt sine peccato hic minime vivere posse. Nullus quippe scientis et iustus caret peccato non tamen ex hoc definit esse sanctus. vel cum affectu teneat sanctitatem non natura viribus sed proposito adiumento per dei gratiam acquirimus sanctitatem. et ideo veraciter omnes sancti pronunciat se peccatores. quod in veritate habent quod plangunt. et si non reprehensibile conscientie certe mobilitate et mutabilitate prevaricacionis nature. **D**e aug. **X** Dicit etiam de eodem cassianus in collatione patrum. Tota iustos et scientes viros non esse immunes a culpa manifeste scriptura pronunciat dicens. Septies in die cadit iustus. nec iusticie esse praedicant lapsus fragilitatis humanae. quod multum interest inter sancti et pectoris hominis lapsum. Aliud est admittere mortale pectus. et aliud est cogitatione que pectoris non caret primum vel ignorantie vel obliuionis agi errore. aut facilitatinge ociosi simonis offendere. aut ad punctum a fidei luxoria aliquod hesitare. aut subtili quadam xenodoxie titillatio pulsari. aut nictitate nature aliquantispas-

Liber II.

summa pfectōe recedere. Hec em̄ sunt septē genera lapsū in q̄bō scūs vir li-
cet nonnūq̄ cadat. tñ iustus eē nō defi-
nit. hec cassia. Et q̄uis vt sepius iaz
pmissū ē nō posse hō etiā iustus ī hac
vita positus sine pctis leuib⁹ siue enia
lib⁹ eē nō tñ d̄ ea amare s̄pirile illis
put ip̄e p̄t refistere t̄ de die ī diē in pu-
ritate cordis ac corpis pficere. vt pos-
sit ex hac vita eo mūdior trāsire. Dicit
de hoc richar. de scō victore. Sic reia-
lia petā nunq̄ possimus q̄diū in hac
corruptibili carne viuimus ad pñz de
vita nēa extirpare. tñ debemus sp̄ eoꝝ
expurgatōi insistere. t̄ ad quotidiana
puritatis incrementa studia nēa inno-
uare. Et beatus augu. in libro de v̄bis
apli sic d̄. Si dixerimus q̄z pctm̄ non
hēmus nos inerip̄os seducimus. His
v̄bis docuit beatus iohānes. imo dñs
p iohannē in ista carne in isto corrup-
tibili corpe in ista terra ī isto seculo ma-
ligno in ista vita tēptatōib⁹ plena ne-
minē hic viuere sine pctō absoluta pe-
nitentia ē nec expositōe indiget. Quis
est eī q̄ nō hēat pctm̄ sicut scriptura d̄t
nec infans cuius ē vñius diei vita sup
terrā. talis puulus pctm̄ nō fecit s̄z de
parētib⁹ teat̄. Ergo nullo mō quisq̄
p̄t dicere nō se habuisse pctm̄. s̄z acces-
sit p fidē ad lanacru regeneratōis hō
fidelis. t̄ oīa dimissa fūr ei. iā sub ḡa
vivit in fide mēbrū xp̄i factus ē tēplū
dei faciū. s̄z dixerit se nō hēre pctm̄
seip̄m seducit t̄ vitas in eo nō est. p̄t
sus mentis si dicat iustus sum. Iēco ḡ
se dicat eē sine pctō s̄z nō tñ ideo debet
mus amare pctm̄. frēs t̄ si nō simus si
ne v̄ctō. oderimus tñ ea t̄ max̄e nos
a crimib⁹ abstēamus q̄tū possimus
etiā alienis pctis. Oremus igit̄ vt d̄s
dimittat nobis pctā nēa s̄z faciamus
s̄m q̄ d̄. Dimittamus debitorib⁹ nos
frēs t̄ dimittetur nobis quotidie dici

Dist. III. Ca. IX.

mus hoc t̄ quotidie facimus t̄ quorū
die fit in nobis. Nō hic sine peccato
sumus. s̄z exhibimus hinc sine petō q̄z
vnusquisq̄ cū de corpore exierit dum
tunī ei q̄ talia hēbat vt dimitterēs te
bita q̄z t̄ quotidiamis p̄cib⁹ dimittū
t̄ exit mūdatus. hec aug. A Qui qui
liber religiosus ac timens d̄n̄ nō soluz
debet a maiorib⁹ pctis p̄tinere etiā
a leuiorib⁹ t̄ venialib⁹ inq̄ntū valet cū
adiutorio dei abstinenre. nam displicet
deo incuria in servissimis. q̄ non curat
nec adhibent diligentiam nec resistunt
q̄ntū valēt etiā minorib⁹ pctis q̄ sunt
nōnūq̄ impedimenta susceptionis mai-
oriis grām p negligentiā nēam quā
nobis multipliciter eē nēcātiā cog-
noscamus pdamus. Ista t̄ qdā alia be-
atus berū. p̄mōrat d̄. Ut de iustis
deus nō mō qd̄ fiat. s̄z quo aīo fiat p̄si-
derat. Iēmo ḡ dicat in corde suo leua
sunt ista nō euro corrigere. non est ma-
gnū. si in istis maneaz venialib⁹ pctis.
hec em̄ imp̄tentia est blasphemia in
sp̄m sanctū. Eradicari tñ t̄ extirpari a
cordib⁹ nostris oīno non poterit malitia
dō. donec in mūdo fuerimus quātum
liber p̄ficeris. erras si puras virtus et
mortua. velis nolis ita fines tuos ha-
bitabit vitiū. Iēbusens subiugari p̄t s̄z
exterminari nō potest pctm̄ qđ est mor-
bus aīe t̄ corruptio mentis auferri nō
poterit. donec liberemur. reprimi q̄d̄
debet t̄ p̄t p̄ gratiā dei vt non regnet in
nobis sed non etiā nisi in morte qñ
sic decerpimur vt aīa sepeſ a corpore.
Affectiones em̄ aīe dum in hoc pulue-
re gradimur ex toto mūde esse nō pos-
sunt. aliquā vāmitati. aliquāndō voluptati
aliqñ curiositati plusq̄ opozet cedat
animus vel ad horam. in multis enim
offendimus omnes. veruntamen ne
mo p̄temnat aut p̄cipendat. impossibi-

Liber II.

Dist. III. Ca. IX.

le em̄ est cum eis posse salvare. impossibile est ea dilui nisi per xp̄um et xp̄o. nec ideo tñ p̄ eis necesse est minime esse sollicitos. ignoscit facile uno et liberet si nos ignoscamus. in hmoi nāq̄ ine uitabilib⁹ et negligentia culpabilis ē. timor immoderatus et impatiens et perandus. qz damnatio nō est his qui sunt in xp̄o ihesu. occupiscentie sensus absq; sensu. et hec gratia nobis p̄feret ut nobis occupia non noceat. sed tñ a p̄sensu abstineamus tñ ad humilioris p̄cupiam adhuc patitur vivere in nobis. et grauiter affligere. ut sentias mus quid nobis ḡea presteret. et sp̄ ad illico auxiliū recurramus. **H**ic de mino rbo istis peccatis pia dispensatio agi turat non penitus auferant. sed cuz il lis erudit nos deus. ut cū minima ca vere nō possimus certi simus q̄ nō nosc̄is virib⁹ maiora superemus. semper timorati et aio solliciti simus quō eius grām non amittamus. quā nobis taz multipliciter necessariam esse sentimus hec berñ. **B** Et qz fm̄ aug. etiam sub gratia positis in hac mortali vita difficile est omnimode implere quedā legis precepta. ut est illud. Non p̄cipes et. **I**nde xp̄s per infirmitates carnis sue sacerdos factus impletar nobis indulgentiā. etiā hanc legē adiun plens. ut qd̄ ex nostra infirmitate iniungere implere possumus. eius perfectio recuperemus cuius capitīs membra facili sumus. hec aug. Cum igit̄ sine pecatis minuris in hac vita esse non valeamus. necesse est ut p̄ dimittendis illis p̄ces sedulas ad dñm fundamus. orō nem dñicam frequenter dicendo. que efficaciam magnā in talib⁹ haberet. **I**nd augusti. de quotidiās leuibusq; pecatis fine quib⁹ hec vita nō ducit quotidiana oratio fidelis satisfaciat. **C** **E**nde ppter leuia peccata sine quib⁹

esse nō possumus inuenta est oratio dominica. que quotidiana telet peccata. per hanc nobis salvator voluit ostendere quantumlibet iuste in huius vite caliginevinamus non nobis dece peccata p̄ quib⁹ dimittendis debeamus orare. **H**ec aug. **D** Et notandum q̄ sc̄i viri et devoti peccata minuta et quotidianā que nequaq; possunt vitari p̄ penitentiā et punctōem seu lacrimas solent assidue abluere. ut in p̄spectu sui p̄ditoris valeant sp̄ pulcri et mudi inveneri. et quis interdu peccando venia litera iusticia declinet. tñ per assiduam ablutionē p̄unctionis suam iusticiam semp̄ retinent. **U**nde beatus greg. sup̄ cantica exponens illud. Tota pulchra es anima mea. et macula nō est in te. sic dicitur. Cum sit scriptus. nemo vivit sine peccato. nec infans cuius vita est omnis diei super terram. quid est q̄ sponsa tua pulchra dicitur et sine macula. cū alibi scriptū est. Si dixerimus qz pecatum non habemus veritas in nobis non est. Sed dum sancta anima a peccatis quotidiā se per penitentiā mundat. dū quotidiē peccata minuta cū la criminis abluit et a maiorib⁹ se obseruat quis freqn̄t peccet. per assiduā tamē p̄māz mudiū suā assidue seruat. **H**ic em̄ alibi precipit sp̄ finitatem tua candida. Et illud. iustus ex fidē vinit. quis em̄ inox ut peccat a iusticia declinet. tñ dū sp̄ credit q̄ iustificat impius et assidue sub eius fide pctā deflet. et p̄ assiduas ablutiones iusticiā suā retinet. hec greg. Cuz ergo fine pctis minutis nemo in hac vita evaleat. nccē est ut in oī studio inuigilemus quatenus vires quibusq; fortiter resistamus et in tali p̄posito iugiter perseveremus. qz virtus a nobis effugata itaq; reteat et extincta reaccendunt. **U**nī siue sit senex siue iuuenis errat si putat virtutia emor-

Liber .II.

tua & non magis oppressa ergo semper
est illis resistendū. **D**e hoc berñ. sic dñ.
Quis ita ad integrū supflua reseravit
ut nibil habere se putet putatione vig-
nū credite mihi & putata repullulat &
effugata redeunt & reaccendunt extin-
cta & sopita excitant pax ē ergo semel
putasse sepe putādū. imo si fieri posset
semp. qz semp crescit qd putari oꝝ. si
ue fissenex sive iuuemis in corpore ma-
nens pfectio erras. si puta vicia emor-
tua & non magis oppressa. **A**nde in tan-
to discrimine p̄filium est obseruare di-
ligenter & mox ut renascentium vitioꝝ
capita apparebunt prompta severita-
te succidere. **H**ec berñ. Considerantes
igif miseriam & paupertatem nēam φ
in peccato p̄cepti sumus φ frequentier
p diversas temptationes impugnam
postulemus a domino nostro auxilium
gratiae sue. ut tot incurib⁹ temptationis
num resistere & p̄ualere valeamus. **E**
Cum dō p gratiam dei cogitationes
immundas & motus inordinatos car-
nis euicerimus nō nobis hanc victori-
am & mundiciā tribuamus. sed deo qui
solus mundus est & mundare p̄ualeat im-
munda. **D**e hoc beatus gre. xi. moral.
exponēs illud. **Q**uis potest facere mū-
dum de immudo p̄ceptū semine sic ait
Is qui p se solus mundus est munda-
re p̄ualeat immunda. homo em in corru-
ptibili carne viuens bꝫ temptationū
imundicias impressas in semetip̄o. qz
nīmī ea straxit ab origine. ip̄a quoqz
pter delectationē carnis eius p̄ceptō
immundicia est. vñ p̄ Ecce em in ini-
quitatib⁹ p̄ceptus suꝝ. hinc est ergo φ
plerumqz temptationis nolens. hinc est φ
immunda queque in mēte patif. qnīs
ex iudicio relucet. qz p̄ceptus de im-
mundicia dum ad mundicias tendit.
hoc conat vincere qd ē. **Q**uisquis aut
occulte temptationis motus atqz im-

Dist. III. Ca. X.

mundiciā cogitationis euicerit nequa-
qz fibi suā mundiciā tribuat qz te imun-
dū p̄ceptū semine nullus facere mundū
pt mīhi is qui mundus p̄ semetip̄m so-
lus est. **Q**ui ḡ iam ad locū mundicie
puenit. p̄ceptionis sive viam respiciat
p quā rem atqz inde colligat qz er sua
virtute non habet mundiciā vimendi.
cui de immundicia factuz est iniciū sub-
sistendi. **H**ec gregorius. **F**ilius
Sire cupio vtrum sp̄us maligni
occultas cogitationes cordis itel-
ligant.

Ca. X. Pater.

Sire debes qd
dyabolus interiores cogitati-
ones aīe videre vel intelligere non va-
let. nisi q̄tum p̄ exteriorē mortis co-
poris aliqua comicere potest & p̄gnosce-
re. nam secreta cordis solus deus no-
vit. nec credendum est malignos spiri-
tus illabi aīe qd soli deo possibile est
hoc facere. qz eā creauit. qz cogitationes
homini & īternos motus atqz abdia-
mētis solus inspicit & pluſtrat. **D**e hoc
beatus aug. sic dñ. īternas cogitationes
aīe diabolū non videre certissimū est.
s̄z motib⁹ corporis & affectionū indicū
colligi expimēto didicimus. **S**ecreta
autē cordis ille solus novit. ad quē vñ.
Tu solus nosti corda filioꝝ homī. **D**e
mones em nō credimus bāliter illabi
aīe. **I**llabi autē mēti illi soli possibile ē.
qui creauit eā. **D**e hoc etiā seruus ab-
bas in collatōe sua sic ait. **N**ō em si car-
ni sp̄us vīz malignus admisces idcir-
co & aīe qz vt idē sp̄us est. non itavmri
posse credit. vt eaꝝ quoqz similiter sue
nature reddat capacem quod soli est
trinitati possibile. que sicut muerse intel-
lectualis nature efficitur penetratur
vt non solum circumspiciā eam ar-
qz ambire. sed etiā illabi ei & velut in